

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er da ked af argumentationen med, at det sker på et sent tidspunkt, altså som voksen.

Det vigtige ved det er, at man kan vide det fra starten. Det er også det, der ligger i den svenske model, hvor man tilskynder til, at barnet får det at vide, og at det kan spore sin far, når det bliver voksent. For mig har det også været afgørende, at barnet ligesom kan have en forestilling om, at dets far godt vil vedkende sig faderskabet. Hvis jeg var barn i den situation, tror jeg, det ville betyde en kolossalt stor forskel, om det var sådan en historie, der kunne fortælles om min far, eller om der ikke var noget som helst at fortælle, og det er grunden til, at jeg mener, at den svenske ordning er god.

Nu går diskussionen jo generelt på donor-anonymiteten, og det kan jo godt være, når vi hører, hvad der sker på de sædbanker, som man åbenbart kan rekvirere fra pr. postordre, at det er noget, vi bliver nødt til at kigge på på et eller andet tidspunkt. Men jeg vil bare lige sige, at jeg er lidt overrasket over aldersargumentet, hvis det er sådan, at man først til den tid vil fortælle barnet, at det er blevet til på den måde. Så er jeg ikke sikker på, det er nogen god idé.

Anne Baastrup (SF):

Indledningsvis skal jeg sige på den største del af SF's folketingsgruppes vegne, at vi stemmer imod ændringsforslaget, som er stillet uden for betænkningen.

Under førstebehandlingen lykkedes det efter min bedste overbevisning for os at tale os lidt nærmere til hinanden. Siden lovforslaget oprindeligt blev vedtaget sidste år omkring denne tid på året, har der naturligvis været en offentlig debat, og i den forbindelse er det kommet klart frem, at det er muligt også for private i overensstemmelse med reglerne at købe sæd.

Den gruppe, som dette lovforslag vedrører, er den lille, afgrænsede gruppe, som af den ene eller anden grund har behov for lægehjælp, fordi de har et eller andet problem med deres underliv, så de kun kan blive gravide ved insemination. Den forståelse kom vi frem til under førstebehandlingen, og jeg vil derfor meget appellere til de medlemmer, der er usikre på, hvad deres egen begrundelse er for at stemme imod lovforslaget her i slutningen af ugen, om at gøre sig helt klart, at det er kun den lille gruppe, som reelt rammes, fordi de ikke kan få adgang til lægebehandling i Danmark. Man kan

anvende laboranter, man kan anvende dyrlæger, man kan inseminere sig selv, men der er den lillebitte, afgrænsede gruppe, som enten på grund af dårligt arbejdsmiljø eller fordi de fik en knallert, da de var 15 år, og kørte i kulde, eller af en anden grund har fået et problem med underlivet. Det er den gruppe, et folketingsflertal i givet fald forhindrer i at få lægehjælp, og det synes jeg man skal gøre sig klart.

Poul Nødgaard (DF):

Lad mig sige det med det samme: Dansk Folkepartis folketingsgruppe havde gerne set, vi slet ikke skulle have behandlet dette lovforslag i dag, men det skal vi altså.

Jeg vil gerne indledningsvis meddele, at hele folketingsgruppen vil stemme imod forslaget, og vi vil også stemme imod det ændringsforslag, der er stillet af fru Margrete Auken fra SF og åbner op for nogle ting, som jeg synes virker temmelig uhyggelige.

Jeg fatter slet ikke det ændringsforslag, SF her har stillet, men det må SF selv redde sig ud af. Men jeg vil sige, at vores grundopfattelse i Dansk Folkeparti er, at børn hører til i en familie og har krav på en far og en mor, og det, der nu lægges op til, er om ikke det stik modsatte, så i hvert fald noget, der er en hel del i den retning.

Jeg vil også gerne sige – hvad enten man kan lide at høre det eller ej – at det er jo ikke nogen ret at kunne få børn, og der er mange, der ikke kan få det. Jeg kunne sådan set måske lidt drilsk sige, at der er også mange mænd, som lever sammen og ikke er i stand til at få børn. Men nu vil man lægge op til en hel masse finurligheder, som kan åbne mulighed for, at enlige kvinder kan få børn.

Jeg synes, børn har krav på en far og en mor, og derfor vil jeg sige, at der ikke kan være nogen tvivl i vort sind: Dette lovforslag bør hele Tinget afvise.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Da lovforslaget om kunstig befrugtning blev vedtaget, skete der jo det, som nogle gange sker, når man slipper demokratiet løs: det viste sig, at der var flertal på nogle områder, hvor man ikke havde forventet det, og dermed blev der udeladt en bestemt gruppe mennesker, som ikke længere kunne få lægehjælp. Det er sådan set det, sagen drejer sig om.

Jeg synes, fru Anne Baastrup understregede meget godt, hvad det var for en speciel gruppe,